

Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Kaustisen yksikön, Raviopiston opettaja

Työpaikka Ranskassa on hevossiittola ja se ei ehkä edusta kovin hyvin tyypillistä työpaikkaa. Ranskassa noudatetaan 35 tunnin työviikkoa. Tässä työpaikassa toimistohenkilökunta ja minä teimme 35 h viikossa töitä. Minun työaikani alkoi klo 8.30 ja päättyi 17.30, lounastauko oli klo 12.00-14.00. Toimistotyöntekijät tulivat töihin klo 9.00 ja pitivät tunnin lounastauon. Siittolan työntekijät aloittivat työt klo 8.00 ja lopettivat klo 17.30-18.00, heillä oli myös kahden tunnin lounastauko. Viikonloput mukaan lukien he työskentelivät 42-45 tuntia viikossa ja saivat myös palkkaa sen mukaan. Työpaikalle tultiin ajoissa ja työt aloitettiin heti.

Tervehtiminen on Ranskassa tärkeää, yleensä miehet tervehtivät toisiaan kättelemällä, mies ja nainen ja naiset keskenään poskisuudelman, lukumäärä riippuu siitä, missä päin Ranskaa ollaan, jossain riittää kaksi, täällä niitä näkyi tarvittavan neljä. Minua tervehdittiin pelkällä hymyllä ja Bon jourilla, jotkut tosin kätelivät. Ranskalaiset ovat erittäin kohteliaita, kaikkia tervehditään ystävällisesti. Ranskassa teitittely on vielä voimissaan, asiakkaita ja vieraita ihmisiä ei missään tapauksessa sinutella. Kaikki työntekijät teitittelivät myös siittolan omistajaa ja hänestä käytettiin aina puhuttaessa Monsieur ja sukunimi, ei koskaan etunimeä.

Ainakin tällä työpaikalla työmoraali oli erittäin korkea. Jokainen hoiti omat tehtävänsä huolellisesti ja aina oltiin valmiita auttamaan toisia. Työn laatuun kiinnitettiin erittäin suurta huomiota, joskus oltiin jopa mielestäni liiankin tarkkoja. Esimerkiksi oriiden karsinat piti pahnoittaa juuri oikealla tavalla, että ne kelpasivat. Jokaisella työntekijällä oli oma päätyönsä, oli oriiden hoitaja, siementäjä, laitumien ja ympäristön hoitaja ym., mutta joihinkin töihin kaikki osallistuivat. Näitä töitä olivat esimerkiksi joka toinen torstai tapahtuva tammakarsinoiden tyhjennys ja kuivitus, tammojen kuljetus laitumille ja kiimakontrolliin.

Se, mitä suomalainen ensimmäisenä kaipasi, oli kahvitauot. Täällä sellaisia ei pidetty ollenkaan, ranskalaiset eivät syö välipaloja. Lounas syötiin toimistorakennuksessa olevassa pienessä keittiössä. Ruoka tuotiin sinne valmiina jostain keittiöstä. Maanantaisin tuotiin kolmen päivän ruuat ja torstaisin kahden päivän. Niistä jokainen lämmitti mikrossa annoksensa. Jotkut söivät omia eväitä, joka aina oli jotain oikeaa ruokaa, ei voileipiä.

Tallihenkilökunnalla oli kahden tunnin lounastauko, joten suurin osa meni kotiinsa syömään, vain kaksi kauempana asuvaa söi työpaikalla.

Ranskalainen arkiruoka oli joskus suomalaisen makuun ja varsinkin silmään aika erikoista. Lisukkeena saattoi olla esimerkiksi mustia linssejä, jotka eivät ole kovin ruokahalua herättävän näköisiä. Ranskalaiset käyttävät patonkia tehokkaasti hyödykseen syödessään. Sillä työnnetään ruokaa lautaselta haarukkaan ja lopuksi putsataan lautanen viimeisillä patongin paloilla. Astiat tiskataan yhdessä.

Kahden tunnin lounastauolla olisi ollut hyvää aikaa käydä ostoksilla ja muilla asioilla. Mutta ranskalaisen työkuultuuriin kuuluu, että kaikilla on reilut lounastauot, joten ainakin tällaisilla pienemmillä paikkakunnilla kaikki kaupat, pankit yms. olivat kiinni päivällä klo 12.30-14.00. Kaupat ja pankit ovat auki lauantaisin yleensä kuuteen, joten se korvataan pitämällä ne kiinni maanantaisin koko päivän.

Ranskalaisen työkuulttuurin kummallisuuksiin kuuluu myös se, että kaikki haluavat viettää sunnuntait perheen kanssa, joten sunnuntaisin kaikki paikat ovat kiinni, myös ravintolat. Sunnuntaisin on todella vaikea löytää ruokapaikkaa.

Toimiston sihteeri on jäämässä äitiyslomalle. Ranskassa äitiysloma on aika lyhyt, kuusi viikkoa ennen ja kahdeksan viikkoa jälkeen synnytyksen. Isyysloma on vastikään muutettu kymmeneksi päiväksi, ennen se oli kolme päivää. Erään tallityöntekijän vaimo sai lapsen siellä olo aikanaan ja mies piti isyyslomaa vain kolme päivää. Kesäloma on kaikilla, jotka ovat olleet vähintään vuoden samalla työnantajalla, loma kestää viisi viikkoa.

Ranskassa harrastetaan lakkoja hyvinkin paljon. Kotimatalla poikkesin erään tuttavan luona, joka asuu Pariisin ulkopuolella. Olin ajatellut käydä Pariisissa tuliaisostoksilla, mutta ostokset jäivät tekemättä, koska junankuljettajat olivat lakossa. Junia kyllä kulki silloin tällöin, mutta aikatauluista ei tiennyt kukaan.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:20